

Stanovisko riaditeľky školy k tragickej udalosti v našej škole dňa 11. júna 2020:

Vážení rodičia, žiaci, študenti a široká vrútocká i slovenská verejnosť!

Dovoľte mi v prvom rade, ospravedlniť sa Vám všetkým za to, že sme nekomentovali a nezaujali stanovisko k prvým reakciám masmediálnych prostriedkov, ktoré boli odvysielané alebo zverejnené v televíziách, či denníkoch do 20 minút od tragédie

Ich nepravdivé, zavádzajúce a klamlivé vyjadrenia, túžiace po senzácii, nám priamym účastníkom tragédie a našim rodinným príslušníkom, spôsobili neskutočnú psychickú traumu, za ktorú žiadame verejné ospravedlnenie, zverejnené celému Slovensku a svetu. Dodnes v niektorých vyjadreniach na sociálnych sieťach nedošlo k oprave skutočných informácií. Daná situácia je sledovaná našimi žiakmi, študentmi a rodičmi, a preto nás mrzí, že takéto nepravdy skresľujú povest' o našej škole, o tom, čo sa v skutočnosti stalo, vzhľadom k tomu, že vychovávame generáciu detí od 3 rokov do 18. rokov.

Stalo sa toto:

Približne okolo 9.50 som počula rinčanie skla, keďže výplň plástových dverí je s dvojitým sklom, rinčanie znelo ako výbuch granátu. Otvorila som dvere na riaditeľni, a to už pán zástupca pre gymnázium bežal k triedam 1. stupňa, za ním ja a pani zástupkyňa pre ZŠ. Začuli sme krik školníka: „Pozor, má nôž!“ No v snahe zachrániť deti a kolegyňu, ktorá učila v 4.B, v prvej triede na chodbe, sme jeden za druhým bežali. Na kolegyne z vedľajších tried sme kričali, aby sa zamkli. Páchateľ vošiel do triedy, zavrel za sebou dvere a počuli sme krik. Z triedy vybehli tri deti, ktoré zástupkyňa ZŠ viedla do priestoru kancelárií, a tam bola poskytnutá prvá pomoc jednej žiačke, ktorá mala rezné rany na krku a hrudi, a ostatné k sebe túlili a utešovali pracovníčky administratívy a osoba, ktorá bola práve na vstupnom pohovore.

V prednej časti školy sa zatiaľ odohrával boj o záchranu ostatných detí a pani učiteľky 4. ročníka. Kolega, Jaroslav Budz, chcel otvoriť dvere triedy, no nestihol, lebo ich otvoril útočník zdnuka a keďže sa mu postavil na odpor - chcel ho asi odsotiť, pichol ho rovno do srdca. Kolega, sa oprel o stenu a padal k zemi a ostal ležať v kaluži krvi.

Potom zaútočil nožom na mňa, ustupovala som a kričala: „Nerob to, Ivan, nerob to!“ V útočníkovi som spoznala nášho bývalého žiaka Ivana Čuloka. Pociťovala som ostré noža, avšak pri cúvaní som spadla, a to ma zachránilo – nôž sa šmykol po ľavej strane hrudníka, nevbodol hlboko, spadla som, udrela som si chrbticu - kostrč a hlavu.

Viac si nepamätám, ale akosi som vstala a bežala do kancelárie. Ďalší svedkovia, zamestnanci školy, videli, že útočník pokračuje ďalej, myká kľučkou na 4. A /našťastie boli zamknuté dvere/, v ďalšej učebni bola „izolačka“, tiež zamknutá. Išiel

k zadnému vchodu, ktorý bol tiež zamknutý. Vrátil sa, vyšiel, kade prišiel. Za celú dobu vyčíňania, nepovedal ani slovo.

Medzitým školník utekal pre náradie, ktorým by nás chránil. Prítomný bol aj majiteľ automatu, ktorý ho chcel naplniť. Spoločne po opustení budovy, útočníka sledovali a ihneď volali políciu a informovali ich o jeho pohybe. Neskôr som sa dozvedela, že útočník päšťou rozbil sklo, otvoril si kľučkou dvere a zaútočil na školníka, ktorého slabo zranil. Školník prichádzajúceho vraha odkopol, ale spadol medzi stoly na vrátnici. A spôsobil si zranenie. Žiaľ vrah nespadol a pokračoval vo svojom úmysle vraždiť ďalej. Jeho útok nožom mieril u každého poraneného na hrudník a brucho, kde sa nachádzajú hlavné životné tepny.

Toto je skutočná pravda, toto sa stalo - mŕtvy nevinný kolega a títo zranení.

Stále nevieme pochopiť, prečo sa to stalo u nás, prečo práve Ivan, o ktorom v zmysle zákona o GDPR nemôžeme podať ďalšie informácie.

Odmietam verejné vyjadrenia p. PhDr. Anny Babkovej a bývalej žiačky Kristíny/ priezvisko neuvádzame/ k danej situácii. Som riaditeľkou 20 rokov, mám úžasný tím pedagógov, ktorí riešia každý náznak šikany, komunikujú s rodičmi a odborníkmi z praxe, hlavne CPPP a P. V škole pracujú na 1,30 % úväzok dvaja špeciálny pedagógovia a do školy jedenkrát prichádza školský psychológ z CPPP a P. V škole problémy okrem triednych učiteľov rieši výchovný poradca, koordinátor prevencie a vedenie školy. O riešení problémov sú vedené zápisy, ktoré sú k dispozícii kompetentným orgánom činných v trestnom konaní. S pani PhDr. Annou Babkovou som pracovne neprišla do styku, neriešila som s ňou problémy žiakov školy. Nespolupracovala som s ňou ani neriešila údajne problémy s mojou vlastnou dcérou, ktoré mali súvisieť s jej zlým prospechom. Moja dcéra má vyštudované dve nadstavby a Slovenskú poľnohospodársku univerzitu v Nitre – na šťastie pracuje so zvieratami, nie s ľuďmi, ktorí sa chcú priživovať na tejto strašnej tragédii.

Vyjadrujeme nesmiernu ľútosť nad stratou nášho kolegu, Jarka Budza, ktorý v našej škole pracuje piaty rok ako zástupca Spojenej školy pre gymnázium. Šiel brániť malé deti a hrdinsky prišiel o život. Nedalo sa vraha zastaviť ani Jarkovi pomôcť. „Jarko, si náš veľký hrdina, nikdy na Teba nezabudneme, my kolegovia, žiaci a predovšetkým študenti, ktorým si odovzdával svoje vedomosti, múdrosť, rady a skromnosť. Česť Tvojej pamiatke!“

Vyjadrujeme ľútosť nad poranenými žiakmi, nad pani učiteľkou, ktorá bojovala, bránila najprv deti a potom seba. Rodičia, prepáčte, že sme nezabránili fyzickým útokom a psychickej traume Vašich detičiek. Súcitíme s Vami, plačeme, je nám to nesmierne ľúto, snažili sme, prepáčte.

Vyjadrujeme presvedčenie, že za pomoci tímu krízovej intervencie psychológmi Policajného zboru SR a CPPP a P v Martine, nájdeme spoločne silu vrátiť sa späť do školy, vzdelávať a študovať ďalej. Nič iné nám neostáva, musíme ísť ďalej a žiť.

Moje poďakovanie patrí zriaďovateľovi, konkrétne pánovi primátorovi, ktorý ihneď zareagoval, ochránil nás pred tlakom médií a pomohol obnoviť chod školy.

Moje poďakovanie patrí aj vyšetrovateľom a psychológom PZ SR, ktorí nám citlivo pomohli prekonať prvé hodiny hrôzy.

Vďaka patrí lekárom Martinskej nemocnice, ktorí zachraňovali zranených a dodnes sa vzorne o nich starajú.

Ďakujeme všetkým kolegom z celého Slovenska, ktorí nám poslali kondolencie, povzbudivé maily. Ďakujeme, že s nami súcitíte.

Ešte raz sa ospravedlňujeme, že sme nezabránili tejto hroznej tragédii, ale ubezpečujeme Vás, že zvýšime všetky bezpečnostné opatrenia, aby naša škola bola naďalej bezpečným miestom detí, žiakov a študentov a samozrejme kolegov.

PaedDr. Erika Repková, riaditeľka
a celý kolektív zamestnancov školy

Vzdávam úctu a vyjadrujem veľkú vďaku za hrdinský čin pánovi zástupcovi Jarkovi, zranenej kolegyni, za obetavosť školníka. Ďakujem všetkým pani učiteľkám, ktoré chránili deti a boli ich oporou v ťažkej chvíli, ďakujem za poskytnutie predlekárskej prvej pomoci všetkým zainteresovaným, za súdržnosť, vzájomnú podporu a krásne medzil'udské vzťahy.

Vaša riaditeľka